

Lorents Gran

MINNEORD

HANS PETTER BRINCK

Tidligere overlege, dosent og dr.med. Lorents Gran gikk bort 27.8.2019 i en alder av nesten 89 år. Lysten til å leve videre ble borte etter at konen Marit gikk bort i mars, etter 62 år sammen. Han følte seg alene og «mett av dage». Paret feiret diamantbryllup i 2017. De fikk tre flotte døtre, Hanne Marit, Ruth og Linda, og etterlater seg seks barnebarn og to oldebarn.

Lorents var filantrop og fylte mange legestillinger, ikke bare i Norge. Marit og barna fulgte gjerne med under oppdrag i Afrika og Amerika. De tok forholdene som de var.

Lorents var den skoleflinke odelsgutten som etter studenteksamen kom rett inn på medisinerstudiet i Oslo og ble cand.med. på rekordtid. Han var språkmektig, kommuniserte på engelsk, tysk og fransk.

Etter turnus i Meråker og militærtjeneste i Kirkenes fattet Lorents interesse for anestesi. I 1959 begynte han som assistentlege på Rikshospitalet og fortsatte senere på Haukeland. Så tok han stilling som distriktslege på Fossan i Vestfold. Der fungerte han snart som en allsidig bygdedoktor som kunne hjelpe med små og store helseproblemer. Arbeidet involverte kone og etter hvert hele familien. Det var få leger på landsbygda den gang, og arbeidsbyrden var stor. Skulle han få noe fritid med familien, måtte han begynne på sykehus igjen.

Løsningen ble anestesilegestilling på Horten sykehus, før han for andre gang endte på Rikshospitalet og Haukeland. Han ble godkjent spesialist i anestesi i 1962, som en av de første leger i landet.

Lorents disputerte i 1974 for doktorgrad i Bergen. Fra 1973 var han ansatt som dosent og avdelingsoverlege ved anestesivdelingen på Haukeland. På Vestlandet deltok han i utvikling av dykkermedisinen under oppstart av oljeboring langs kysten. Han ivret også for etablering av smerteklinikker for kroniske smertepasienter ved større sykehus. I 1979–80 dro han til USA som visiting professor ved Duke University i North Carolina. I 1985–86 var han for tredje gang i Afrika og arbeidet for Kirkens Nødhjelp i Mali.

Fra 1993 til pensjonsalder arbeidet han i stilling som overlege ved Sandefjord sykehus. Han nedla et stort arbeid med å bygge opp en anestesitjeneste etter vestlig mønster ved sykehus i Polen og Litauen. Etter pensjonsalder var han en tid ansatt som assisterende fylkeslege i Vestfold. Han forble tro mot sin kristne barnelærdom og drev humanitært arbeid gjennom Rotary og Frimurerlogen, der han hadde ti grader.

Hvil i fred, kjære kollega.

Publisert: 7. oktober 2019. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.19.0548
© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no